

Olcay Günay

- şiirler -

Yayın Tarihi:

10.10.2023

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Alırım Voltamı

Bu gün öyle, öyle ihtiyacım varki sana
Bir yanımda olsan, bir yanımda olsan ki;
Göğsüne başımı koysam
Dizlerin üstünde uyusam
Saçların boynuma sarılsa
Ellerin üstümde, kalbimde kalsa
Avuçlarının içine alsan
Ve ellerinle parçalasan yüreğimi
Ve kanıma işlesen sevdami
Gözlerime bakarak kaybolsan
Kendinden geçmiş halinle, aşk şarkısı söyleyen
Bir daha bir daha okusan
Büyük yalnızlıklar tempo tutsa
Hep hoşçakal demek için baktığım
O gözlerinde sonsuzluğu arasam
Kalbinin derinliklerinde dolaşsam
Ve içime çekip seni içimde kaybetsem
Saatler o vakit yerinde kalmalı
Kap karanlık gece durmalı
Yıldızlarda sevda da ihtilal yapmalı
Ve rüzgar esmeli asice
Her kötüyü kötülüğü götürmeli
Kasırgalar kıyıda kıyıya gezdirmeli
Yerden yere vurmali, yormalı,süründürmeli
Asla öldürmemeli...
Emdiği sütü burnundan getirmeli
Ve ben hep sona sakladığım, ertelediğim
Pırıl prangalı kahkahamı atmalıyım
Son gülende iyi gülerya hesabıyla
Ve parça parça kopupta, kördüğüm olduğum hayata
Aşık gönlümle çektiğim azaba
Ve senden, işte ey küskün kader
İşte senden, intikam almalıyım
Ürkek tavrımı artık kenara atmalıyım
Ve özgürlüğüme dem çekmeliyim
Galiba biraz abarttım...
Abarttım ki; bırak intikamı,
Alsam,alsam ancak voltamı alırım

Olçay Günay

Allah'ından Bul

Issız bir Erzurum köşesi;
Sessizliğe bürünmüş gecenin ortasından,
Yalnızlığa tutsak olan ruhum,
Ve yine düşünceli, karmakarışık üstsüz hükmüm.
Komşu kışların gidişinin de bitişi
Arardım, koklardım, beklerdim.
Ve yaşanmış bin yıla dakikasını vermezdim.
Geldimide işte; 'ecelimin ölümüydü ' derdim.
Ne farkederek ki artık
Yazmış, baharmış, bilmem komşu kış
Hepsine şimdi gözüm kapalı,
Süslü beyhude mısralarımda sorgu zevalı
Tir tir titreyen parmak uçlarıyla sevdaya uzanmalı
Sımsıkı sarımalı, eteğinden tutunmalı
'Ve hiç bırakmamalı' demiyorum artık! ...
Ahşap balkonlarda beklemeyi,
Kızıl alevde yakıcı dertlerle terlemeyi,
Başı boş saatlerde evveli ezberlemeyi,
Sıralamıyorum artık.
Ve affettiğimi söylemiyorum
Unutmadığımı söylemediğim gibi.
Eğer bir gün karşılaşsak,
Uzun uzadıya bakışsak,
Ve sen duyacağın dokunaklı sözlerimden,
Gözlerimin içine bakan gözlerimden.
Zor görünüşlü acı tebessümümünden
Utanmayıp, sıkılmayıp hal hatır sorarsan
Tereddütsüz alnından öperim.
Var da git Allah'ından bul derim.

Olca Günay

Alnımın Teriyle Sevdim

Yine mum ışıklı odamda yapayalnız, vardiyasız
Karşımda üzgünlüğünü tebessümle yenmiş sen
Sen dedim ise hayalin, hemde gözlerime bakan hayalin.
Adını yazıyorum duvarıma, masama
Uzun olduğundan harfler küçük kalırdı.
Kalbimdeki kadar büyük olmazdı.
Artık yalnızlığımda iki fal okurdum.
Biri balık; benim adıma,
Yay; senin bahtına.
Balık hep fedakar, cefakar,
Yay ise; vurdumduymaz, vefasız olurdu.
İşte o an sevdamdan kaygı duyardım
Elimi şakağıma atar da düşünürdüm.
Ve alnımdan aşağı soğuk bir ter akardı
Küçük yazdığım adını kaplardı.
Ve ben seni alnımın teriyle düşünürdüm...
Şimdi hayalin yok karşımda
Hiç umurumda da değil
Varsın geçsin, bitsin artık kabus günler
Şimdi uykunun kucağına atmalıyım kendimi
Dönüp dolaştığım aşk labiretinde durmalıyım.
Sevdamı anlatmalıyım, haykırmalıyım, bağırmalıyım
Dağlar yankı yapmalı, kuşlar kanat çırpmalı
Ve ben seni hakkımla, yüreğimle
Ve seni alnımın teriyle sevmeliyim...

Olcaý Günay

Aşağılık Zavallı Mahlukat

Nasıl övünüyorsun değilmi...
Niye övünmüyesin ki; en doğal hakkın
Benim de ardımdan bir ağlayanım olsa, bende övünürdüm.
Ağlamak ve birinin ardından,
Sanırım buna gülersin işte.
Sorarım sana;
Birine ağlayıpda güzelliğini tamamlayan hızman ıslandı mı?
Ya da bir kez de olsa adını hatırlayıp andın mı?
Tabiki hayır...
Sizler ancak unutmayı bilirsiniz.
Peki ya sevmeyi, aklından çıkmayacak gibi
Hiç unutmayacak gibi
Yoo! işte sizler burada yapamazsınız.
Ancak aldatmayı, sevenleri ağlatmayı, yakmayı daha iyi yaparsınız.
Bilirmisin hiç güneşin ortasında yalnızlıktan kavrulmayı,
Ya da suya hasret, çölde çatlayan dudakları.
Doğru ya; nereden bileceksiniz, hiç yanmadınız ki.
Çünkü sizler, hergün bir gönülün kollarında,
Güneşten uzak, yelpazesıyla ferahlamayı bilirsiniz.
Kaybolan gururlarınız, zerre kadar kalmamış arlarınız,
Ve yırtılan yüzünüzün astarları;
Bir gönül yarasını kapatacak kadar sağlam bile değil.
Ve bizim umutlu duygularımız, ölesiye sevdamız
Sadece vicdanınızın olduğunu hatırladığınızda,
Birazcık da olsa insanları anlamaya, aşkı tanımaya gayret ediyor.
Kahretsin ki sende o düşünce,o vicdan da yok.
Vidansız, aşağılık, zavallı mahlukat...

Olçay Günay

Aşk-ı Hidayet

Damarımın en kan alıcı noktasından gelen,
Yüreğimde kayıtsız sevda ile büyüyen,
İrki ırka üstün görmeden yükselen,
Yüzün semada,gözün fenada olsun Bayrağım!

Kara yasındaki suskunluğunu yaşatamam
Ezilen halkımın acısını unutamam
Toprağımın, karışına el uzatana yol veremem.
Gönlün uzakta, gözün arkada kalmasın Bayrağım!

Dalgalanışına bak palandöken şapka çıkarıyor
Gaflet uykusunu tadanlar, bu sevgiyi kıskanıyor.
İçine sindiremeyenler, gün gün eriyip tükeniyor.
Özün tebaaya,gücün dünyaya olsun Bayrağım!

Affetmez asla gönüller sana olan ihaneti
Rahat uyuyamaz şehitler, koparır kıyameti
Bir vatan bir de bayrak aşkı uyandırır tüm vilayeti
Ve seninle buluruz unutulmuş Aşk-ı Hidayeti

Olcay Günay

Aşktan mı Yanayım Soğuktan mı Donayım

Yürüyorum, yürüyorum ardıma bakmadan,
Karanlığın en derin noktasına,
Sokağın görgüsüz belasına
Kocaman gölgemden kaçarcasına yürüyorum.
Arkamdan yalnızlığın uğultusu,
Ve sen o yalnızlığın koynunda
Islak kaldırımların kollarında,
Ve yollar bana küş, kaldırımlar küş,
gece hükümsüz yürüyorum...
Vakitte artık geç oldu,
Sigaramda bitmiş, havada bayağı soğudu
Oysa ben yine ay ile birlikte, aynı ritme
Siyahlar içinde, savrulan yapraklar eşliğinde yürüyorum.
Sokak ışıkları göz kırpmıyor,öksürüyor,ısıtıyor
Bazende sönüyor ve uyarıyor:
'Üşütürsün, soğuk içine işler hasta olursun
Sen yine yarın varsın, ben sana mecbur, sen bana' niyetine
Sessizlik ortalığa hakim,
İn cin top oynamıyor, o bile uykuya dalmış.
Karın ve ayaklarımın kavgasından çıkan gıcırtıdan başka,
Hiç bir seda yok, ve üşümüyorum...
Ve yüzüme tokat gibi gelen, soğuk görünüşlü karın sıcaklığını hissediyorum.
Ve kar tanesinin yere düşüşünün dansını izliyorum.
Ve sigaramı çabuk bitiren rüzgar yine esiyor.
Kaygısız gülüyor, aklımı alıyor, sesimi kısıyor.
Yağmur kokan serseri kaldırımlar baş kaldırıyor.
Yolumu kesiyor, hesap soruyor ve kollarını açıyor.
Eyvahhh! yine sen ve sen karşımdasın.
İçimde damla damla korkular birikiyor
Titrek dizlerim tutuluyor, kımıldamıyor.
Ilık ellerim üşüyor, buz kesiliyor.
Yürüyemiyorum, titriyorum, bitiyorum
Git, git ne olur!
Bu karanlığın kucağında öldürme,
Çakallara, kurda, kuşa yem ettirme
Buz tutmuş kayaları başucuma diktirme.
Ve sus konuşma...
Gönlünden göçtüğümü, sevginden geçtiğimi, bittiğimi
Git gide çöktüğümü, gör ve git...
Yine yalnızlığın koynuna, kaldırımların kollarına
Mum ışıklı sokağına, hasret estiren rüzgarın yakınına.
Ve korkak yüreğinin götürdüğü yere git...
Ve ben bilmem ki; ne yapayım.
Aşktan mı yanayım, soğuktan mı donayım...

Olçay Günay

Bin muamma

Sığıntı kaldım bir avuç ayası umutlara
Hakikatin rengini kaybettim,
Sarmalandım,dolandım; aksız paksız siyalara
Nafile ırpınışım hayata,teslimiyetin ahuzara...
Yaşlandığım bir gerçek amma,yaşadığım bin muamma

itrefelli yollarda yarım yamalak ayaklarım
Yürürüm, kan zeval içinde kalsada yaralarım
Sarsada derdi efkan bağrımı, ne yalvarır ne yakarırım
Matemim bir gerçek amma, yaşadığım bin muamma

Uçurumun kenarında,dar ağacım hazır yanıbaşımda
Kimse el vermez, celladım korku dağıtır karşımda
şen sevdam bitmeyeceksin,düşmeyeceksin gözüm yaşından
Ölüm bir gerçek amma, yaşadığım bin muamma

Olçay Günay

Deli kız

Gidiyorsun artık, yolun açık olsun deli kız
Yılların emeğini, temiz yüreğini, hayellerini alıpta,
Adımların altındaki tozu, dumanı bırakıpta,
Sevdamızı şarkılara anlatıpta,
Sararan yaprakları ıslatıpta gidiyorsun.

Gidiyorsun artık, yolun açık olsun deli kız
Hasreti boynuna tak, vuslatı ardına at,
Gönüller bir, aşkımız hür, mesafeleri kaldır at
Sürgün yaşarız, umut aşıyoruz, dert taşımıyoruz
Yüce Allah'a yalvarırız, gönül nikahından ayrılmalıyız.

Gidiyorsun artık, yolun açık olsun deli kız
Sarhoşlara bir kadeh veririm, üzgünlüğüme içerler.
Karanlıklara kurşun sıkırım, çabuk geçerler.
Dağlara çıkarım yerime taş basarlar.
Azgın sular da mutluluğumuza gün sayarlar
Demek gidiyorsun artık deli kız, yolun açık olsun deli kız

Olcaý Günay

Deli Kız 2

Dün gece yine yoktun
Bu sabahta yoksun deli kız
Sana ulaşmak artık niye bu kadar zor anlayamıyorum
Bir akşam vaktinde, yağmur ve karda,
Güneşin gittiği anda hep sen vardın
Yok artık yoksun, biliyorum yoksun deli kız
Vucudumun tüm zerelerinde yaşadığım bu duyguyu
Ve yalnızlığımı, çaresizliğimi, basitliğimi hissettim
Ne zaman böyle bir hal alsam
Kendimi tutamıyorum
Hayır, hayır ağlamadım
Gözlerim buğulandı ama...
Peki tamam ağladım deli kız
Ama ne yapayım tutamadım kendimi
Aslında ağlamayıda sevgide buldum
Seninle buldum, sende buldum, yüreğinde buldum
Beni bırakıp gidince de ağlayacağım
Zaten sensiz günler matem kadar acı olur
Soluk soluğa, koyun koyuna geçerde durur
Ve bu şehirde sensiz yaşamanın
Tadıda, imkanıda kalmıyor be deli kız
Senli hayallerimi nehre döktüm
Rehin kaldı karşı sahilde
Vurgunlar yedi yakamozlarda, kumlarda eridi
Yukarı, bulutlara çekildi
Uzanamadım, alamadım, tutunamadım deli kız
Ama el salladım; ama umutsuzluğa; ama boşluğa...
Çaresizlerde kayıboldu gitti
Uşuştüğüm kelimelerde adını sayıklıyorum
Rüzgar güzel bir koku getirdiğinde
Avunuyorum saçların diye
Ve özlüyorum ve bulamıyorum ve avunamıyorum
Gözlerden başka gözlerle
Sen olmasanda gönlün yanımda, elimde
Ruhun benimle ve biz bir bütünüz
Ayrılıklar yaşanır ama sevgiler bitmez
Ve çabuk gel ruhuna, yüreğinin yanına deli kız.

OlcaY Günay

Deli Kız 3

Sefalar sürerde tırmanır hep zirveye
Gonca güller elimde kurur, yok olur düşerim diplere
Ufkum daralır, bir of çekerim bin ahh kadar
Tutkular ilişik kalır, biçare sevdam aldanır
Umutlar, titrek saçların telinde saklanır
Sabredemem, dayanamam, sızlanırım ve haykırım
Ve en derin nefesimle bağıırım
Bu büyük aşkın son sözü olmaz Deli kız
Bizi kimse ayıramaz Deli kız...

Çaresizliğin kollarına sarılışına haya ederim
Kızgın bakışların sebebine biter giderim
Kırgınlığına susarım, kelimelerimi ağızıma tıkarım
Alevlenen yüreğimin közüne, dilimi koyarım
Başımı yere eğer, akan gözyaşlarına ağlarım
Sabredemem, dayanamam, sızlanırım ve haykırım
Ve en derin nefesimle bağıırım
Bu büyük aşkta gurur olmaz Deli kız
Bizi kimse ayıramaz Deli kız...

Vakitsiz üzüntüler, çekilen çileler hep boşuna
O zaman niye yalnızım, niye sensizim
Ve koşarım sana, dayanırım kapına
Sen çıkarsan, sarılırım sımsıkı boynuna
Açarım ellerimi mavi gökyüzüne
Sıkarım yumruğumu vururum sineme
Sabredemem, dayanamam, sızlanırım ve haykırım
Ve en derin nefesimle bağıırım
Bu büyük aşkta kin olmaz Deli kız
Bizi kimse ayıramaz Deli kız...

Olcay Günay

Dilberim

Var senin sevenin, güvenenin, bekleyenin,
Ya benim; yalnızlık dert dolu hep bedenim
Bir hıçkırırsam, duymaz, ölsem aldırılmaz kimse
Ben varken sana ağlamak yakışmaz be dilberim...

Olcaý Günay

Dinin Gözyaşlarım Dinin

Karanlık bir bahtım varsa ağlamak niye,
Felaketse kaderim, çekerim çile.
Özlediğim baharı belki yaşarım diye,
Dinin artık gözyaşlarım dinin.

İçimdeki isyanlar artık feryat ediyor
Çektiğim ızdıraplar; yeter yeter diyor.
Bir sel gibi gözyaşlarım akıp gidiyor.
Dinin artık gözyaşlarım dinin.

Şorma geçmişi, bugünü, dünü
İçimde senden kalan hüznü
Kimse çözemez bu kördüğümü
Dinin artık gözyaşlarım dinin.

Olcay Günay

Doğum Günüm

Bugün 1 mart doğum günüm
Ve artık yedi yaşındayım.
Siz bakmayın kimliğimin yirmi dokuz yazdığına
Siz bakmayın Yüzümdeki çizgi hatlarına
Duysanızda inanmayın ortayaş olgunluğuma
İnsan aşık olmadan yaşamış sayılmaz ki
Sevdayı baş köşeye koymasa mutlu olamaz ki
Yedi yıldır sevdayı bildim
Aşkla yaşamayı senden öğrendim
Ve ben topu topuna yedi yaşındayım...

Olçay Günay

Ecel

Anılarla, hayallerle yaşıyan sevdalı
Hep yarınlara güvenir gönlü yaralı
Bir meçhule gibidir duyguları
Çiseleyen ecel boralarında arar, kaybolan yılları

Şarkılarla coşar, nankörlere koşar
Kuytu köşelerde felekten bir medet umar
Dönmeyen akşamları lanetler, aşkına ağlar
Tek çareyi ecelin tokatından arar

Çıkarır bu dünya seveni çileden
Üzgün üzgün kopar yelkeni, gemiden
İntiharlar peşine koşar, hiç vakit geçmeden
Ecelse alır canını, gözyaşları dinmeden

Olcaş Günay

Etten ayrılmayan Tırnak Gibi

Evet! ... gidişine aylar oldu
Arzularım yine mağlup düştü
Şu an kendimi suçluyorum hep;
'Niye bıraktım, neden izin verdim' diye
Bilmem belki suçluda olabilirim
Ama suçluda olsam sonuç yine aynı
Yine yalnız, yine sırdışız,yine aşksızım
Sanki bir ağacın kökü kesilmiş,
Sanki bir çiçeğin rengi değişmiş,
Sanki bir garibin yarası deşilmiş
İşte sensizlik bunlardan farklı bir şey değil
Ben bunları yaşarken, bu acıları çekerken
Elbette sende mutlu değilsindir.
Elbette başka gönüllere girmemişsindir.
Çünkü neşemiz derdimiz hep aynıydı.
Biliyorum uzaklarda olsanda düşünüyorsun.
Beni, güzel günlerimizi, hayallerimizi...
Yakınlık duyduğun gönlümden, çıkmanın kolay olmadığını da bilirsin
Çaresizleri, imkansızları elbette aşamassın
Çünkü duygularımız hep bir, hep beraber
Nitekim etten ayrılmayan tırnak gibi...

Olçay Günay

Gece Gamsız, Günler Kaygısız Ve Anlamsız

Bunlar aşkın elleri yumuşacık...
Usulca tutuyor ince bileklerinden
Simsıkı sarmalıyor parmaklarından.
Ve ölümsüz aşkı koruyor tek başına
Orada sevgimize inat büyüyen,
Ve bizi çağıran, kaderin güçlü kolları bekliyor.
Büyüyor korkulu zamanlar etrafımızda
Ve ayrılık çiçek açıyor, yüreğimizde.
Boyun eğdik, çile çektik, ayrı düştük
İşte çaresizliğin sınırına terk edildik.
Sen orda yalnız, ben burda yarsız,
Gece gamsız, günler kaygısız ve anlamsız...

Alnımı soğuk camlara dayamışım, soğuk ve dumanlı camlara.
Soğuk ve dumanlı camların ötesinde seni düşünüyorum.
Ve sana benzeyen bir kız geçiyor sokaktan,
Ve sana benzeyen o kızla seni düşünüyorum.
Alabildiğine yağan yağmurla,
Gökyüzünden alçalan bulutlarla,
Sönük yıldızların, keskin bakışlarıyla seni düşünüyorum.
Sen orda yalnız, ben burda yarsız
Gece gamsız, günler kaygısız ve anlamsız...

Acı bir duman gibi doluyor hasretin gözlerime,
Ve artık yeşil bakamıyorum, dünyaya
Karardı gözlerim, sarardı rengim
Rüzgar yüklü denizler gibi kabardı göğsüm
Ve artık bakamıyoruz aynı şehrin ışıklarına,
Ve okuyamıyoruz aynı şarkıyı dudaklarımızla,
Ve başı boş sokaklarda dolaşamıyoruz ritmik adımlarımızla,
Sen olsaydın bu şehir böylemi olurdu,
Sen olsaydın ben böylemi olurdum,
Umutlarım, avuçlarımda yeşermeyecek bahar gibi,
Tutkular yolların ayak ucunda, düşecek gibi
Yıllara sığmayan bu kalp ağrısı,
Yalnızlığın ayak sesleri kulaklarımda.
Ve sen yine yoksun ufuklarda, yakınlarda.
Sen orda yalnız, ben burda yarsız,
Gece gamsız, günler kaygısız ve anlamsız...

Olca Günay

Gizemli Çiçek

Sensin kuruntuluğumun son talibi
Odağımda gülen hevesimin tek sahibi,
Meydansız aşk savaşımın galibi
Hoş geldin gönlüme gizemli çiçek

Tövbekarımın yemin bozan günahı,
Bitmeyen sigaramın, içime konan dumanı
Açık bağrımın dilsiz fermanı
Hoş geldin gönlüme gizemli çiçek

Çizimsiz sevdamin koyu çizgisi
Çekimser viran ömrümün son nefesi
Âhkam dertlerimin kara gölgesi
Hoş geldin gönlüme gizemli çiçek

Olcay Günay

Gözler

Uykuya tutsak kaldı bile gözler
İçinde sende yoksun,
Sadece hüznün ve hüznün...

Mahrur doldu yosun gözler yatamadım
Kör kütük aşkın kör etti, bakamadım
Gönül gözlerim bağlandı,
Yüreğime koyduğun hüznü göremedim ki...

Olcay Günay

Gün Batımı

Tatlılığın Gün batımı...
Oldumu,yakıştımı sana
Ansızlık ne haddine, kırgınlığına sebep ne
Gölge boyu bir güne hasret diye, banamı nispet
Kızarmıyım hiç kızgın güneşe
Yoksa sözüm mü geçer aceleci geceye
Belki boş geçen gün ortasında
Kaybettiğim sevgi yada sevgili suçlu
Ah sevgi derim, ah sevgili derim...
O zaman gelen geceye küselim
Tarumar olan aşklara kadeh kaldıralım
Haydi içelim...
Sarhoşluğumuz geçene kadar içelim,
Aşk kadehini kırarak,
Ayyaş tiplemesini unutarak içelim
İçelim ya sevgi akıllansın
Sevgili uyuya kalmasın
Misafir gönül uyanık gözleri tanısın...
Zaten zaman geç ya
Tutar sevda da yok ya
Yine sen haklısın Gün batımı
Galiba karanlığa bürünmek tek çare
İyiki sen varsın, iyiki onlarıda karanlığınla örtüyorsun
Yoo zaten utanmazlar çırpınma boşuna
Aydınlığın tam ortası; sevinçleri, hevesleri
Aldatmanın karıda buya
Rezilliklerini tüm alemde sever ya
Alıştırı alıştıra ah sevgi, ah sevgili der geçerim zaten
Başka ne gelir elden
Kahkahalı dünyalarındaki son umudum
Uğruna ölümüm, sorgulu gönlümde bitti gibi
Kaybolan sevgim kadar özgür artık
Öyle ya, sabahta gün doğuyor
O zaman rastgele tutsak olmayan gönül
Gülen yüzler kadar mahsum
Yanan yürek kadar yaslı
Ah sevgi, ah sevgili inadına olsun
Darılma be tatlılığın gün batımı
Öylede ölmem ya yaşamalıyım
Gündüzü sevmeliyim, yeni sevgiyi aramalıyım,
Sevgiliyi asla...
Kaybolan gün ortasında heveslenmiyim
Hep sonrası demeyi, önceyi silmeyi
Zamanın hep durduğunu, benden olduğunu bilmeliyim.
Yok be karanlık sarmadı bu beni
Sen yine benim dostum ol,derinliklerinde olayım yeter
Zaten Gün batımıda yakın ya
Öbürlerinin canı cehenneme...

Olçay Günay

Hastane

Hastane; ilaç kokuyor, dert kokuyor, çile kokuyor
Gözler hep dostları, sevenleri arıyor
Izdıraplar bir diniyor, bir figan kopuyor
Hastane hastane düşmeyen bilmez düşte gör

Yüreğim kadar bedenimde ıssız, yalnız, sakın
Loş ışıklı gecelerde ruhum ecele daha yakın
Yaralı gönlüm gelmeyen yüzlere dargın
Hastane hastane düşmeyen bilmez düşte gör

İşte acı hastane günleri böyle
Eceli gelmeyişi yaşarken öldürürler,
Parası olanı son dakikasına kadar güldürürler
Doktormuş, tabipmiş hastayı iyileştirmiş
Ancak bu lafa gülünür be kardeş
Unutmaki bunu, eli iğneli hemşireden,
Doktordan gelecek devadan, dermandan
Kaça bildiğin kadar uzağa kaç be kardeş...

OlcaY Günay

İşte Gidiyorum

İşte Gidiyorum...

Senden uzak, insanlardan uzak diyarlara,
Dertlerin bulamadığı, sevenlerin arzuladığı,
Baktıkça gözleri yaşartan,
Baktıkça geçen zamana yanan, yerlere gidiyorum.

Evet evet elveda ediyorum artık,
Günlere, yollara ve kahrolası yıllara

İşte gidiyorum...

Mutlulukta zamanın durduğu,
Acılarda gönüle pusu kurduğu,
Tutsaklıktan kurtuluşa yol bulunduğu
Özgürlük namelerinin yazıldığı yerlere gidiyorum.

Evet evet elveda ediyorum artık,
Anılarıma, duygularıma ve yaşayamadığım aşkıma.

İşte gidiyorum...

Karşılıksız sevdaların olmadığı,
Sevdimi gönlünden ölümüne seven,
Mermer kalplilerin yılmadığı,
Sitemlerden yoksun yerlere gidiyorum.

Olcaý Günay

Kanım Doyursun Kuraktaki Çiçekleri

Yıldızlarla güneşi küskün sayardım
Işıklar yalnızlığa meydan okuyor derdim
Güya; yağmurlar kuraklığı sevmezmiş de yağarmış,
Dalgalarda ölümüne vuruyor işte sahile
Ne kahpe dünya...
Ne karamsar bir hayat.
Hiç mi tadımlık kalmadı şu mutluluktan.
Hiç mi doyumluk almadı kimse güzellikten.
Nerde hayatın anlamı sevgi?
Hani bilinen aşkın gerçeği
Yok yok işte! aramakda nafi...
Yenilgimin bahtsızlığına kahrolurum hep
Ölümüne sevdamin tükenişine yanarım hep
Hevesimin, arzularımın bitişine ağlarım
Ağlarımki;
Dudağımda en cansız damlaya kavuşsun
Gözlerim çekilen cezaya tanık olsun.
Neylerim artık güzelliği,
Ömür de biter yetmez ki seyretmeyi
Silbaştan artık geldiğim yere
Buyur yelkensisiz geminin kaptanlığına
Uğultulu sesime ilk veda.
Dostluğun doruğunada hoşçakal...
Yağ artık hırçın bulutlar, yağ da ıslat beni
Niye beklersin kara toprak, sar artık tenimi.
At içine etimi, kemiğimi.
Kanım doyursun artık kuraktaki çiçekleri...

Olcaý Günay

Kanser

Bilmiyorum eller senden neden korkar;
Bir ocak, bir yuva, bir gönül yıkarsın diyemi,
Oysa bu dünya da ne ölümler var,
Sebebinle ölmek, şereftir kanser...

Arkadan vurmaz haber verirsin,
Azrailden önce gelir, hazır ol dersin,
Acısız, gamsız alır gidersin,
Sebebinle ölmek, şereftir kanser...

Seveni varsa bir defa ağlar,
Olsa da düşmanı gam bağlar,
Solar resmindeki o kapkara saçlar,
sebebinle ölmek, şereftir kanser...

Olcaý Günay

Keşke Köylü Kızı Kezban Olsaydın...

Susun dağlar susun!
Sesime yankı yapmayın,
Görmediniz, benim için ötmediniz kuşlar.
Dalından elma almadım,
Üzerine kalp kazmadım ağaçlar
Kaçıyorum, saklanıyorum, görmek istemiyorum artık.
Yüzsüzlüğünü, kahpeliğini affetmiyorum...
Affetmediğim; sadece insanlığını kaybetmiş süslü bir ölü,
Ruhunu istiyorum.
Adımın geçtiği gönlünün suçsuz olduğunu biliyorum.
Ölü bir bedendeki ruhunda faydasızlığını anlıyorum ya...
Keşke köylü kızı hizmetçi kız olsaydın
Olsaydın da; güzelliğin,entelliğinde ellere kalsaydı.
Artık keşkeler ümit dahi vermiyor
Tutduğum dallar da teker teker kopuyor.
Kocaman aşkımın gülleride soluyor.
Öyle bir son bıraktın ki;
Gidişin dönüşüne küsmüş,
Bencilliğini övmüş,
Bana da eyvallah demek kaldı...

Olca Günay

Matemli Gönül

İssız gecelerin garip yolcusuydum
Site mlere sevgilere mahküm edildim
Çilekeşe dost dedim ızdırabını çektim
Yaşanmaz artık bu Matemli Gönülde aşk

Kuru bir sevdaymış nankörse bir bayan
Gelde şu dünyanın yalanlarına inan
İsyan ediyorum işte yokmu duyan
Yaşanmaz artık bu Matemli Gönülde aşk

Görmedim canı gönülden seveni
Dert yükünü çeksin dediler bedeni
Yoktur nasıl olsa güveneni, bekleyeni
Yaşanmaz artık bu Matemli Gönülde aşk

Olçay Günay

Neslicanım

Sefalar sürerde tırmanır hep zirveye,
Gonca güller kurur, yok olur düşerim diplere
Uykum daralır, bir of çekerim, bin ohh kadar,
Tutkular ilişir kalır, biçare sevdam aldanır.
Umutlar, titrek saçların telinde saklanır
Sabredemem, dayanamam, sızlanırım ve haykırırım...
Ve en derin nefesimle, en hüzzam sesimle bağırırım;
'Bu büyük aşkın son sözü olmaz canım,
Bizi kimse ayıramaz Neslicanım...'
Çaresizliğin kollarına sarılışına haya ederim,
Kızgın bakışlarının edasına, biter giderim,
Kırgınlığına susarım, kelimeleri ağzıma tıkarım,
Alevlenen yüreğimin közüne, elimi koyarım
Başımı yere eğer, akan gözyaşlarıma ağlarım.
Sabredemem, dayanamam, sızlanırım, haykırırım...
Ve en derin nefesimle, en hüzzam sesimle bağırırım;
'Bu aşk da gurur olmaz canım,
Bize kimse dokunamaz Neslicanım...'
Vakitsiz üzüntüler, çekilen çileler hep boşuna,
O zaman niye yalnızım, niye sensizim.
Ve koşarım sana, dayanırım kapına,
Sen çıkarsan, sarılırım sımsıkı boynuna
Açarım ellerimi mavi gökyüzüne, vururum yumruğu sineme.
Sabredemem, dayanamam, sızlanırım, haykırırım...
Ve en derin nefesimle, en hüzzam sesimle bağırırım;
'İyi ki varsın canım,
Seni çok seviyorum Neslicanım...'

Olcay Günay

Ölümüne Ölürüm

Ölebilirim bu genç yaşımda
Yalnız bırakabilirim seni bu yaşamda
En güzel şiirlerimi sana okuyamadan,
Alıp götürebilirim yanımda.
Kara toprağa renk verebilirim,
Boynu bükük çiçekleri doyurabilirim kanımla.
Yolun geçerse sessiz sedasız kabrimden
Hayat bulmuş çiçekler sana okur o vakit
En güzel şiirlerimi, sana okur güzel sözlerimi
Şeffaf, berrak su dökersin toprağıma.
Göz kapaklarımı açarım çalığışu gibi,
Gözlerim parlar başak seyri gibi.
Dirilişin uyanışı olur benim için
Bıkar da usanır, ölenle ölünmez dersen bir gün,
Gönlünden kazıyıp atarsan adımı,
Çiçekler boş meydana okursa şiirimi
Ölümüne kahrolurum, ölümüne ölürüm işte.
Bedenimden kalan kemiklerim sızlar, kül olur.
Kabir azabı başlar o zaman benim için
Mütevazi toprak diken olur boynumda.
Ve senden hiç kopmayan ruhum, hep ensende durur.
Düşünemem birinin elini tuttuğunu,
incitir tanımadıklarımın sana şiir okuduğunu
Belki gözünde büyüyecek, seni mesdedecek
Dönen dünyanın içinde başın dönecek.
Gösterişli arabaların, farların ışıkları gözlerini kamaştıracak.
Gözündeki ışıklar, baktığın camları kıracak.
Kırık o camlar, yüreğini parçalayacak.
Akan kanlardan, çiçeklerin dili çözülecek, sana isyan edecek.
Ve bu isyanda vicdanın sızlayacak.
Ve sızlayan vicdanından ruhum hesap soracak.

Olçay Günay

Sen

Seni avucumun içi gibi bilirdim.
Nefesini, hevesini ensemde hissederdim.
Uzak kalırdım, yakınlık duyardım
Ve gözü kapalı kokunu arardım.
Ve seni kokundan tanırdım.
Ve Şimdi anlıyorum ki;
Gözlerim titrek, bakıŐlar ürkek,
Ellerim soğuk ve nasırlı,
Ve çok iyi tanıdığım, bildiğim o
Avularımda ki nasırmıŐ, zavallıymıŐ, elimin kiriymıŐ...

Olcay Günay

Seni Seviyorum

Günaydınına selam, özlemine merhaba
Hasret dokunur ya zülfüyara,
Tırmanışım, tükenişim boşuna.
Lanetlerim sensizliği, çekemem böyle tasa.
Gitme yar, gitme silaya....
Ömrüme renk katanın arzusunda bırakma,
At kendini gurbetin kollarına,
Huzursuzluğunuda sil dök yollarına
Kaybedişini sayma dur kal.
Sıra sevgimin esirisin, hislerimin eşsiz güzeli.
Muradın olur korkma,
Serperim uğruna tutkularını,
Ve süzülür yüreğine sevgi kıvılcımları
Tökezlediğin baharıda yaşarsın,
Mutluluğun da topuğundan asılırsın.
Kırık dökük mazinide unutursun.
Tattığın, anladığın sevda dilinide kurutursun
Artık gel, yokluğun çokluğu bitirdi.,
Senli uykusuzluğumda sustu, kendini yitirdi.
Isırdığım şu dudayımdan çıkanı duy.
Söküp atamadığım yüreğimdeki ismini gör.
Bitişin başlangıcı bil,
Karşımda titreyen ellerimi
Gözünde kaybolan, eriyen sölerimi.
Derinliklerinde anlatamadığım, heyecanlandığım anlarımı.
Söyleyemem diye hep korktumda,
Artık zamanı geldi gibi.
Sızım sızım aşk sarhoşluğum yetti gibi.
Ehh! kim susturabilir ki artık beni
Bu anı, bu günü az beklemedim ya
Sonra perşembenin uğursuzluğuna da inanmıyorum artık
Ve tüm kalbimle,ve kocaman alfabeyle;
SENİ ÇOK, AMA ÇOK SEVİYORUM....

Olcaay Günay

Sevme Sakın Dostum

Boş dediğin gönüller bir gün seni aldatır.
Seni sevmek yerine, her vakit ağlatır.
Kötü gününde kaderinle yalnız bırakır.
Düşün bunları sevme sakın dostum

Bağlama sakın ümitlerini aşkına,
Sonra dönersin sende şaşkına
Hiçbirşey anlamadan düşersin tuzağına
Düşün bunları sevme sakın dostum

Seviyorum deyip içten gülerler
Sonra abone olur bütün kederler,
Güngelir seni terkederler.
Düşün bunları sevme sakın dostum

Olçay Günay

Sokak ocuğuyum

Gezerim bu yolları,
Hiç bilmem sabahları, akşamları
Zaten de sevmem mutlulukları
Çünkü ben sokak çocuğuyum.

Hiç kimse bilmez neler yaptığımı
Herkesin beni deli sandığını
Oysa içimde neleri anlaıamadığımı
Çünkü ben sokak çocuğuyum

Nedir Aşk kanunları bilmem
Sokaklardan başka mekan edinmem.
Gölüp geçenlere kulak vermem,
Çünkü ben sokak çocuğuyum.

Bir sigara yakar, yıldızlara bakarım.
Yanan sokak ışıklarında mısralar yazarım.
Birde çökünce karanlık, uykuya dalarım
Çünkü ben sokak çocuğuyum.

Sönen sokak ışıkları, kalbimle eşit olur,
Kopardığım iekler elimde kurur,
Zulüm heveslerim bir anda kaybolur,
Çünkü ben sokak çocuğuyum.

Olçay Günay

Taki

Kokunun telaşı sarardı etrafı
Sıkardı ben başıma kalmayı
Bitkin düşerdim, kalkamazdım ayağı,
Beklerdim; taki seni gelinceye kadar.

Uçurum görürdüm, hep uyandığım sabahı,
Ürperdi korkularım, yapıştırırdım hemen eyvahu
Bunalım takılırdım, çekerdim kafayı,
Ayılamazdım; taki sen gelinceye kadar

Yırtılırdım tortulanan kavgalarımda,
Bıkarda giderdim, güneşli akşamlarda,
İçime kapanır beklerdim, günün şafağında
Arardım seni; taki buluncaya kadar.

Olcaý Günay

Tez Getir

Çok yalnızım dost çok
Yollarım çakıl, taş, meydanım dar
Nefes alamıyorum, boğazım tıkalı
Halsizim, bitkinim, sensizim
Sesim kısık, düşsüz, ıssız, heyecansız...

Kabuslar boynumda, kokun burnumda, gözüm yollarda
Sana bıraktığım seni, bana getir, tez getir.

Kafamı dinleyemiyorum, yüreğimin sesinden
Elimi çekemiyorum, vicdanımın ensesinden
Gündüzü göremiyorum, aydınlığı sezemiyorum
Karanlık biliyorum, hep karanlıkta yaşıyorum.
Yüzünü göstermeyen aydınlıktan ne fayda...

Kabuslar boynumda, kokun burnumda, gözüm yollarda
Sana bıraktığım seni, bana getir, tez getir.

Sana ulaşmaya dağlar aşmazmıyım
Kollarımı kanat yapıp uçmazmıyım
Bükük dizlerimi taşıya taşıya koşmazmıyım
Rabbim bizi kavuştur diye ellerimi açmazmıyım.

Kabuslar boynumda, kokun burnumda, gözüm yollarda
Sana bıraktığım seni, bana getir, tez getir.

Olçay Günay

Tutuldum Kara Sevdaya

Gönül eğlendirmek hünerimdi
Sanki bu benim kaderimdi
Aşkımdı içtiğim kadehimdi
Tutuldum dostlar şimdi Kara sevdaya

Yaşadığım yıllar meğer boşmuş
Huzurluyum şimdi, sevmek hoşmuş
Başka mutluluk istemem gönlüm doymuş
Tutuldum dostlar şimdi Kara sevdaya

Gözlerim suskun ağlıyor işte
Yüreğim yanıyor her sevinçte
Anıyorum adını her nefes alış verişte
Tutuldum dostlar şimdi Kara sevdaya

Olca Günay

Umutlar Ölmez Sönsede Kalır Bir Gün Işığı

Gerçeklere gebe sahte alemin eşsiz insanı
Karanlıklar arkasına bürünmüş, konuşmaya küsmüş lisanı
Çılgın geceleri arar, dost bilir, düşmansa yarını
Umutlar ölmez, sönsede kalır bir gün ışığı

Yıldızlar döner etrafında, günahlar aydınlanır.
Sürgün aşk perdesinin son oyunu, acıyla bağlanır.
Hırçınlaşan kara bulutlar üzerine yağmurla kaplanır.
Umutlar ölmez, sönsede kalır bir gün ışığı

Hoş düşler kaybolmuş artık kabuslar dünyasında
Şuskun, sakın dudaklar yorulmuş kara yasında
Üzölmek, karamsarlık yok bu genç yaşında
Umutlar ölmez, sönsede kalır bir gün ışığı

Olçay Günay

Yarım Aşka Tam Gönül

Dünya hali, insanlık hali
Hepsi kokuşmuş yosun yığını adeta
Hani sevdalar, hani sımsıkı dostluklar,nerde delikanlılar
Yaren sohbetleri bile kalleş kokuyor
Çakal sofraları kemirgenlerle dolup taşıyor
Kaz kuyunu,düşür dostunu,kaynat suyunu
İltifatta bu,gururda bu şuurda...
Doğrular deryada kalmış kırık bir sandal
Devranını süren,alemini yaşayanlar iskelede kalanlar
Çakıl taşlarının dili olsa, sahil kumlarının imanı olsa
Sandala el uzatacaklar, iskeledekilerin yüzüne tükürecekler
Ve bizim halimiz, farklı yanımız işte bu;
Belki ayırız, belki özleliyiz, adam gibi sevdalıyız
Özledikçe seviyorum, sevdikçe özlüyorum
Sesini, temiz yüreğini, sıcacık gülüşünü.
Oysa daha şimdi duydum sesini,
Oysa daha şimdi öptüm resmini
Oysa daha şimdi andım ismini
Oysa oysa uzağız şimdi mesafelerle
Ne farkedir, neyi değiştirir, günün birinde buda bitecek ya...
İskeledekilerin ağzında bir yalan olsaydım
Dönüp dolaşıp yanına gelirdim
Belki daha yakınına
Kimbilir hasreti bitirirdi; ama aşkımızı incitirdi
Belkide hüznün trenlerinden bir yer ayırtırdı
Artık güneş aydınlatmaz, gözümüzü kamaştırırdı
Belki boş bir anım olur da bende sandala bir taş atarsam
Alabora olur, kaybolur doğrular rüzgarın telaşında
İskeledekiler sevinç çığlığını, sakladığı kahkahayı atarlar
Yoo! biz asla yalan olmayız
Doğruluktan sandaldan kaçmayız
Ve hiç bir zaman boş bir anım olmayacak
Ve gözümü aşkından başka hiçbirşey kamaştıramayacak
Ve aşkın yarım kalsada benden sana tam gönül...

Olcay Günay

Yarınada Yokum

İtaatkarım bugün, yarınada yokum,
Affedecekler şimdi affetsin,
Çekip gidecekler şimdi gitsin.
Vakit çok geç olmadan hesap bitsin

İtaatkarım bugün, yarınada yokum,
Bağlansın gönül gözlerim açılmasın
Hiç bir güzel de yanımda kalmasın
Tutkularım sevdama yazılsın,
Yaşanmamış sevdam bahara kalsın.
Ve asi nehirde taştan taşa çarpılsın.

İtaatkarım bugün, yarınada yokum,
Batmasın güneş bugün,
Geçmesin vakit dursun,
Uzun olsun bu zamanım, son anım
Bekler beni nasıl olsa son durağım, kara toprağım

Olcay Günay